

Bet. o. Lovf. om en Jernbane fra Hobro til Løgstør.

Reedtz-Thott og Rump) maa ligeledes udtale sig mod en Jernbane Løgstør—Arden, hvad enten dertil knyttes en Bane til Viborg eller ikke. Hvad der i nogle Retninger vilde vindes ved en saadan Bane fremfor ved den af Regjeringen foreslaaede, vilde ikke kunne veie op mod Manglerne ved samme: Tilfidsjættelsen af det Hensyn, der bør tages til Hobro med en Del af denne By's Opland og til Ribe. Det vil ogsaa af en af Adresserne ses, at 2,853 Landboere i den vestlige Del af Himmerland have udtalt dem mod Ardenbanen; en stor Del af dem vilde faae længere til Jernbanen end efter Regjeringsforlaget.

Tilbage staar Linien Hobro—Løgstør med eller uden en Sidebane til Viborg. En Del Landboere, som iøvrigt slutte dem til den af Regjeringen foreslaaede Linie, vilde foretrække, at den førtes over Nalestrup. Dette kan man imidlertid ikke anbefale. Hvis der nemlig anlægges en Sidebane til Viborg, ville de Interesser, som have foranlediget Ønsket om, at en Hobro—Løgstør Bane føres over Nalestrup, ske Fyldest, og uden en Sidebane til Viborg vilde Forlæggelsen af Banen over Nalestrup drage en Del af Viborg Kjøbstads Opland fra denne By til Hobro, hvad man ikke vilde finde forsvarligt.

Efter alt det Foranførte finder et Flertal (Jacobsen, Suel, Mourier-Petersen, Reedtz-Thott og Rump) — der ogsaa har maattet forkaste Tanken om, at der fra Udvalget fremkommer Forslag om Anlæg af en Sidebane til Viborg — at den af Regjeringen foreslaaede Linie er den, som naar alle Interesser veies mod hverandre, og Anlægget ikke skal gives et uforholdsmæssigt stort Omfang, gjør det efter Omstændighederne bedst mulige Skjel til de forskjellige Sider.

Flertallet anbefaler derfor Lands-thinget at vedtage den af Regjeringen foreslaaede Linie uden Forandringer.

Medundertegnede Breinholt maa endnu stærkere fremhæve det Ønskelige i, at Banen føres ikke blot til Hobro, men ogsaa

til Viborg, al den Stund det er uimodsigeligt, at mellem alle de mange modstridende Ønsker, der fra de paagjældende Egne og Byer ere bragte til Udvalgets Kundskab, er der eet Hovedønske, hvorefter saa godt som Alle have samlet sig, og som ikke en eneste af de mange Adresser og Deputationer har udtalt sig imod, nemlig: „at Himmerlandsbanen maatte føres fra Løgstør til Viborg med en Sidebane til et Punkt paa den østlige Stambane“.

— Om Valget af dette sidste Punkt — og egentlig kun derom — er det, at der hersker en saa stor Meningsulighed mellem de i Sagen interesserede Egne og Kjøbstæder, ibet disse efter deres Beliggenhed foretrække henholdsvis Hobro eller Arden eller et endnu nordligere Tilfnytningspunkt (Stjørping eller Støvring). I det nærværende Mindretal nu her — hvor de Interesseredes Meninger ere saa delte — ganske slutter sig til Flertallet og Regjeringsforlaget, vilde det finde det høist uheldigt, om man vilde lade det saa godt som enstemmige Ønske om en Baneforbindelse med Viborg ude af Betragtning, en Forbindelse, som ikke blot af de paagjældende Egne anses for den ønskeligste, men som — alt vel overveiet — ogsaa i fremtidig trafikal Henseende maa anses for den naturlige, og Mindretallet stiller derfor nedensaaende Vædringsforslag, hvorefter den fra Løgstør udgaaende Bane sættes i Forbindelse saavel med den nordjydske Tværbane ved Viborg som med den østjydske Stambane ved Hobro, samt et Vædringsforslag, hvorefter der, samtidig med Banens Aabning, etableres en med Togene korresponderende Dampskibs- (eventuelt Dampfærge-) Forbindelse mellem Banens nordlige Endepunkt og de lige overfor liggende Hanherreder.

Et andet Mindretal (Madsen og Chr. Nielsen) er vel enigt med Regjeringen i, at vedhyderligere Udvidelse af de jydsk-sjydske Statsbaner staar Egnen omkring Løgstør eller det vestlige Himmerland „i første Række“, væsentlig paa Grund af, at „den vestlige Side af denne Egn til Statsbanen mellem Hobro og